

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 23. april 2010

EJB/ J.nr. 2010-795

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 19. april 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 45 (L 169).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Baastrup (SF).

Spørgsmål nr. 45:

”Ministeren bedes redegøre for om bestemmelsen om, at en tidligere bopælskommune kan beslutte ikke at overtage handlepligten pr. 1. januar 2011 for eksempel på grund af hensyn til borgerens alder, afstand fra borgerens bopæl til den gamle kommune eller til pårørendes opholdskommune, indebærer at der skal foretages en individuel vurdering af hver enkelt borgers forhold, inden kommunen tager endelig stilling?”

Svar:

For eksisterende sager, hvor en person inden lovens ikrafttræden har fået ophold i en af de omfattede boformer efter medvirken fra en tidligere opholdskommune eller anden offentlig myndighed, følger det af lovforslagets § 3, stk. 3, at den tidligere opholdskommune som udgangspunkt bliver handlekommune efter serviceloven fra 1. januar 2011.

Efter lovforslagets § 3, stk. 4, kan den tidligere opholdskommune træffe afgørelse om ikke at overtage visitationskompetencen og dermed fortsat betale mellemkommunal refusion for udgifter til hjælp efter serviceloven.

De hensyn, der efter den foreslåede § 3, stk. 4, 1. pkt., kan lægges til grund for en sådan afgørelse, er dels de budgetstyringsmæssige behov, der er grundlag for lovforslaget, dels administrative hensyn samt hensyn til borgeren, der i konkrete sager kan tale imod en ændring af handlekommuneforpligtelsen, herunder f.eks. hvis borgeren i en længere årrække har boet i en kommune, der ligger fjernt fra den kommune, der har betalt refusionen.

Afgørelser herom skal træffes inden for rammerne af den forvaltningsretlige lovgivning og forvaltningsretlige grundsætninger.

Der vil ved en afgørelse skulle foretages en afvejning i den konkrete sag af de nævnte hensyn. Det er op til den enkelte kommune at vurdere, hvilke oplysninger der er nødvendige for at træffe afgørelse.

En kommunes afgørelse om ikke at overtage visitationskompetencen kan efter forslaget § 3, stk. 4, 2. pkt., af den person, afgørelsen vedrører, indbringes for det sociale nævn.

Benedikte Kiær

/ Eva Pedersen